

M. Černoušek: Děti a svět pohádek

-o psychologický význam vyprávění a četby pohádek. Význam klasických pohádek, obecný význam a smysl pohádek v dětském životě (co se odehrává v mysli dítěte při četbě, naslouchání, při sledování)

P-představují složitou síťovinu metafor psychického vývoje D v nezávislého dospělého, ve jedinečnou osobnost

-poskytuje smysluplnou interpretaci světa nesrozumitelného dospělých. Jedinečný umělecký útvar, která čerpá svou existenci z nezničitelné lidové kultury. Jednoduchá fabule, jasná polarizace dobra a zla, pochopitelné zápletky, krása jazyka, předvádí chaotický a nesrozumitelná svět před vyvíjející se dětskou duší ve smysluplných obrazech.

-nezastupitelnost pohádek v dětském vývoji. S dětmi se musí pohádky\ spoluprožívat.

Nenahraditelnost vyprávění nebo alespoň předčítání. (Pohádka je útvar uměleckého slova a byla složena k vyprávění. ) Útvar uměleckého slova složený k vyprávění: obraznost slova má vyvolávat skryté obrazy, imaginace, dřímající v dětské psychice, v mysli posluchače.

Vyprávěním dáváme do slov své city. (bez moderní aparatury) Vzniká komunikační kontakt s dětmi. Vyprávění-naslouchání. Pocit důvěry a vzájemnosti.

-zákl. fce pohádek: strukturovat skutečnost-vnést smysl a řád do dětem původně nesrozumitelného, skoro chaotického světa, do světa, kterému nemohou hlavně předškolní děti porozumět. Děti chápou svět v úplně jiných dimenzích než dospělí.

Předškolní myšlení: obrazné, konkrétní, synkretické, animistické. Vše kolem je oživeno a má skrytý řád, jemuž dítě nerozumí. Vše se může obrátit proti němu nebo stát s ním proti něčemu. Svět dospělých musí být srozumitelně převeden do dětského chápání.

Vyzývá čtenáře, aby se vrátili do předškolního dětství a ucítili alespoň přibližně, jak chutná svět dospělých malým dětem.

„Klasická pohádka“ -je ta, která dokázala svou živost v nadčasové dimenzi. Přežívá generace, aniž by omšela nebo se vytratila.

-Obecné principy-odpovídají na některé základní psychické potřeby dětí a souzní s nimi. Většinou na takové potřeby, které nemohou být ovlivněny dobou, v níž děti vyrůstají, které jsou podstatě stále totožné: např. vztah k rodičům, sourozencům.

-na potřeby lásky, důvěry ve svět, na potřeby poznávání mezilidských vztahů, potřeby zvládnutí strachu a především potřeby rozvíjet pocit životního smyslu.

!dětská literatura- napsané a vyprávěné slovo živí a rozvíjí niterné zdroje myšlení a představivosti, které děti potřebují, aby se vyrovnaly s problémy, jež před ně život v budoucnosti postaví.